

Byla C-336/19

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2019 m. balandžio 18 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Grondwettelijk Hof (Belgija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. balandžio 4 d.

Ieškovai:

Centraal Israëlitisch Consistorie van België ir kt.

Unie Moskeeën Antwerpen VZW

Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW

JG

KH

Executief van de Moslims van België ir kt.

Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW ir kt.

Istojusios į bylą šalys:

LI

Vlaamse regering

Waalse regering

Kosher Poultry BVBA ir kt.

Global Action in the Interest of Animals VZW

Pagrindinės bylos dalykas

Pagrindinė byla susijusi su įvairiais ieškiniais, pareikštais reikalaujant pripažinti negaliojančiu *Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft* (2017 m. liepos 7 d. Flandrijos regiono dekretas, kuriuo iš dalies keičiamas 1986 m. rugpjūčio 14 d. Gyvūnų apsaugos ir gerovės įstatymas dėl leistinių gyvūnų skerdimo metodų, toliau ir – 2017 m. liepos 7 d. dekretas); šiuos ieškinius pareiškė *Centraal Israëlitisch Consistorie van België* ir kt., *vzw Unie Moskeeën Antwerpen*, *vzw Islamitisch Offerfeest Antwerpen*, JG, KH, *Executief van de Moslims van België* ir kt. bei *vzw Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België*. *Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen* ir kt.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl klausimo, ar 2017 m. liepos 7 d. dekrete įtvirtintas draudimas skersti gyvūnus religinėms apeigoms atlikti būtinais metodais gyvūnų prieš tai neapsvaiginus ir alternatyvaus apsvaiginimo būdo nustatymas atliekant tokį skerdimą yra suderinami su Sąjungos teise, visų pirma su 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamento Nr. 1099/2009 dėl žudomų gyvūnų apsaugos 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnio 1 dalimi (religijos laisvė), 20 ir 21 straipsniais (lygybė prieš įstatymą ir diskriminacijos uždraudimas) bei 22 straipsniu (religijų įvairovė).

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas pagal SESV 267 straipsnį.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamento Nr. 1099/2009 dėl žudomų gyvūnų apsaugos 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktą reikia aiškinti taip, kad valstybėms narėms yra leidžiama, nukrypstant nuo šio reglamento 4 straipsnio 4 dalyje nustatytos išimties ir siekiant didinti gyvūnų gerovę, priimti tokius teisės aktus, kaip antai *Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft* (2017 m. liepos 7 d. Flandrijos regiono dekretas, kuriuo iš dalies keičiamas 1986 m. rugpjūčio 14 d. Gyvūnų apsaugos ir gerovės įstatymas dėl leistinių gyvūnų skerdimo metodų), kuriuose, viena vertus, yra numatytas draudimas skersti gyvūnus jų neapsvaiginus, taikomas ir gyvūnų skerdimui religinėms apeigoms atlikti būtinais metodais, kita vertus, skerdimui religinėms apeigoms atlikti būtinais metodais nustatomas alternatyvus apsvaiginimo būdas, kuris neturi lemti gyvūno mirties?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar, jei minėtojo reglamento 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktas turi būti aiškinamas taip, kaip nurodyta pirmajame prejudiciniame klausime, jis pažeidžia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnio 1 dalį?

3. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: jei minėtojo reglamento 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktas, siejamas su 4 straipsnio 4 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kaip nurodyta pirmajame prejudiciniame klausime, ar jis pažeidžia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20, 21 ir 22 straipsnius, nes gyvūnų skerdimui specialiais religinėms apeigoms atlikti būtinais metodais yra numatyta tik su tam tikromis sąlygomis susieta pareigos apsvaiginti gyvūną išimtis (4 straipsnio 4 dalis, siejama su 26 straipsnio 2 dalimi), o dėl gyvūnų žudymo medžiojant, žvejybos metu ar per kultūros ar sporto renginius, pateikiant tam tikrus motyvus reglamento konstatuojamosiose dalyse, yra nustatyta, kad šios veiklos nepatenka į reglamento taikymo sritį arba kad jų atveju netaikoma pareiga apsvaiginti žudomą gyvūną (1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 3 dalis)?

Nurodomi Sąjungos teisės ir tarptautinės teisės aktai

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 13, 26, 28-36, 49, 56-62 ir 267 straipsniai

Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalis

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Pagrindinių teisių chartija) 10, 12, 15, 16, 20, 21, 22 ir 52 straipsniai

2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamento Nr. 1099/2009 dėl žudomų gyvūnų apsaugos (OL L 303, 2009, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1099/2009) 4, 11, 14, 15, 16, 18 ir 20 konstatuojamosios dalys bei 1, 2, 3, 4, 7, 18, 20, 21 ir 26 straipsniai

Europos žmogaus teisių konvencijos 8, 9, 11 ir 14 straipsniai

Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 2, 18, 26 ir 27 straipsniai

Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 ir 27 straipsniai

Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 15 straipsnis

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Grondwet (Belgijos Konstitucija) 10, 11, 19, 21, 23 ir 27 straipsniai

Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (1986 m. rugpjūčio 14 d. Gyvūnų apsaugos ir gerovės įstatymas) (B. S. [Belgijos oficialusis leidinys], 1986 12 3, p. 16382) 3, 14-15, 16, 36 ir 45 ter straipsniai

Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (2017 m. liepos 7 d. Flandrijos regiono dekretas, kuriuo iš dalies keičiamas 1986 m. rugpjūčio 14 d. Gyvūnų apsaugos ir gerovės įstatymas dėl leistinių gyvūnų skerdimo metodų, B. S., 2017 7 18, p. 73317) 1, 3, 4, 5 ir 6 straipsniai

Decreet van het Waalse Gewest van 18 mei 2017 tot wijziging van de artikelen 3, 15 en 16 en tot invoeging van een artikel 45 ter in de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (2017 m. gegužės 18 d. Valonijos regiono dekretas, kuriuo iš dalies keičiami 1986 m. rugpjūčio 14 d. Gyvūnų apsaugos ir gerovės įstatymo 3, 15 ir 16 straipsniai ir įterpiamas 45 ter straipsnis, B. S., 2017 6 1, p. 60638)

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2017 m. liepos 7 d. *Vlaams Gewest* (Flandrijos regionas) priėmė nagrinėjamą dekretą. Šiuo dekretu iš principo buvo uždrausta skersti stuburinius gyvūnus jų prieš tai neapsvaiginus, taip pat ir tuo atveju, kai gyvūnai skerdžiami religinėms apeigoms atlikti būtiniais metodais. Dekrete taip pat nustatyta, kad apsvaiginimo būdas, kai gyvūnai skerdžiami religinėms apeigoms atlikti būtiniais metodais, neturi lemti gyvūno mirties.
- 2 2018 m. sausio mėn. ieškovai pareiškė ieškinius *Grondwettelijk Hof* (Belgijos Konstitucinis Teismas), reikalaudami panaikinti 2017 m. liepos 7 d. dekretą.
- 3 LI, *Vlaamse regering* (Flandrijos vyriausybė), *Waalse regering* (Valonijos vyriausybė) ir *bvba Kosher Poultry* ir kt. įstojo į šią bylą.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 4 Grįsdami savo ieškinius dėl panaikinimo, ieškovai iš esmės teigia, kad buvo pažeista:
  - (1) Reglamentas Nr. 1099/2009, siejamas su lygybės ir nediskriminavimo principu, nes, pirma, iš išpažįstančiųjų žydų ir musulmonų tikėjimą buvo atimta Reglamento Nr. 1099/2009 4 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta garantija, kad skerdimas atliekant religines apeigas negali būti susietas su išankstinio apsvaiginimo sąlyga, ir, antra, nusižengiant 26 straipsnio 2 daliai, apie 2017 m. liepos 7 d. dekretą laiku neinformuota Komisija,
  - (2) religijos laisvė, nes iš išpažįstančiųjų žydų ir musulmonų tikėjimą buvo atimta galimybė, viena vertus, skersti gyvūnus laikantis savo religinių apeigų, kita vertus, įsigyti laikantis šių religinių apeigų paskerstų gyvūnų mėsos,

(3) bažnyčios ir valstybės atskyrimo principas, nes 2017 m. liepos 7 d. dekretu nustatoma, kaip turi būti atliekamos religinės apeigos,

(4) teisė dirbti ir laisvė pasirinkti profesiją, laisvė užsiimti verslu ir laisvas prekių ir paslaugų judėjimas, nes pagal religines apeigas skerdkiantys skerdikai netenka galimybės verstis savo profesija, mėsininkai ir mėsinės netenka galimybės siūlyti savo klientams laikantis religinių apeigų paskerstų gyvūnų mėsą ir iškreipama konkurencija tarp skerdyklų *Vlaams Gewest* ir skerdyklų *Brussels Hoofdstedelijk Gewest* (Briuselio-sostinės regionas) arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kur yra leidžiama skersti gyvūnus jų neapsvaiginus,

(5) lygybės ir nediskriminavimo principas, nes:

- išpažįstantieji žydų ir musulmonų tikėjimą, nesant tam objektyvių priežasčių, traktuojami taip pat kaip ir asmenys, nesilaikantys jokių specifinių, religinių normų nulemtų reikalavimų, susijusių su maisto produktais,
- asmenys, kurie žudo gyvūnus medžioklės, žvejybos metu ar kovos su kenkėjais tikslais, ir asmenys, kurie žudo gyvūnus specialiais, religinėms apeigoms atlikti būtiniais metodais, traktuojami skirtingai, nesant tam objektyvių priežasčių, ir
- išpažįstantieji žydų tikėjimą ir išpažįstantieji musulmonų tikėjimą traktuojami vienodai, nesant tam objektyvių priežasčių.

5 Atsakydamos į ieškovų argumentus, Vlaamse regering ir Waalse regering teigia:

(1) Vlaamse regering mano, kad Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalyje aiškiai reglamentuota, jog valstybės narės gali priimti nacionalines taisykles, skirtas aukštesniems žudomų gyvūnų apsaugos standartams užtikrinti, be kita ko, ir susijusias su skerdimu atliekant religines apeigas. Kitaip tariant, Sąjungos teisėje nėra įtvirtintų garantijų, kad skerdimui atliekant religines apeigas negali būti taikoma pareiga prieš tai gyvūnus apsvaiginti. Waalse regering laikosi pozicijos, kad ieškovų argumentai reiškia, jog Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalis netenka reikšmės.

(2) Vlaamse regering tvirtina, kad iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos išplaukia, jog religijos laisvė neapima teisės pačiam skersti gyvūną pagal religines normas (2000 m. birželio 27 d. EŽTT Sprendimas *Cha'are Shalom Ve Tsedek prieš Prancūziją*, CE:ECHR:2000:0627JUD002741795). Be to, ji mano, kad draudimas skersti gyvūnus jų prieš tai neapsvaiginus, jei tai yra religijos laisvės ribojimas, demokratinėje visuomenėje yra būtinas, grindžiamas privalomu socialiniu poreikiu ir proporcingas siekiamiems tikslams. Waalse regering atkreipia dėmesį į tai, kad skundžiamomis nuostatomis siekiama teisėto tikslo – padidinti gyvūnų gerovę.

(3) Vlaamse regering manymu, religinės organizacijos laisvė nėra kliūtis valdymo uždavinius vykdančiai valstybei riboti religines apeigas, jei tai suderinama su religine harmonija ir tolerancija. Waalse regering laikosi pozicijos,

kad dekreto leidėjas jokia būdu neketino vertinti tam tikros religijos apeigų ir papročių.

(4) Pasak *Vlaamse regering*, bendras neapsvaigintų gyvūnų skerdimo draudimas neribojta teisės dirbti. O jei ir paaiškėtų, kad toks ribojimas atsiranda, jį pateisina tikslas apsaugoti gyvūną nuo bet kokių išvengiamų kančių skerdimo metu. *Waalse regering* mano, kad nėra įrodyta, jog skerdikais dirbantys ieškovai netektų pragyvenimo šaltinio, nes atitinkamose nuostatose nėra nurodyta jokių su tautybe ar kilmės šalimis susijusių kriterijų; be to, siekiamas tikslas – gyvūnų gerovė – yra aiškiai įtvirtintas SESV 13 straipsnyje. Laisvo prekių judėjimo apribojimus taip pat galima pateisinti privalomais poreikiais, pavyzdžiui, aplinkos apsauga.

(5) *Vlaamse regering* manymu, jokie diskriminavimo nėra. Jei paaiškėtų, kad tai visgi yra diskriminavimas, ta aplinkybė, jog 2017 m. liepos 7 d. dekrete nedaroma skirtumo tarp išpažįstančiųjų žydų tikėjimą ir asmenų, kurie nesilaiko jokių specifinių su maisto produktais susijusių taisyklių, yra objektyviai pateisinama, nes daugelyje mokslo studijų buvo įrodyta, kad gyvūnų skerdimas prieš tai jų neapsvaiginus rimtai pažeidžia gyvūnų gerovę. Dėl skirtingo traktavimo, palyginti su medžioklės, žvejybos ir kovos su kenkėjais veikla, ji laikosi nuomonės, kad tokių veiklų negalima lyginti su ieškovų veikla, nes pats šių veiklų pobūdis neleidžia laikytis pareigos prieš tai gyvūnus apsvaiginti.

Į argumentą, kad diskriminuojami išpažįstantieji žydų ir musulmonų tikėjimą, *Waalse regering* atsako, kad ginčijami teisės aktai yra tinkami nustatytam gyvūnų gerovės tikslui pasiekti ir kad ieškovų nurodomas skirtingas požiūris yra objektyviai pateisinamas. Jos manymu, medžioklės, žvejybos ir kovos su kenkėjais veiklų kontekstas skiriasi nuo gyvūnų skerdimo konteksto.

- 6 LI iš esmės mano, kad ginčijamas dekretas nepažeidžia religijos laisvės, nes žydų tikėjimas nedraudžia skersti apsvaigintų gyvūnų. Be to, skirtingas požiūris į gyvūnų žudymą medžioklės ir žvejybos metu ir skerdimą religinėms apeigoms atlikti būtiniais metodais yra pateisinamas, nes pirmu atveju nėra jokios galimybės prieš tai gyvūną apsvaiginti.
- 7 vzw *Global Action in the Interest of Animals* mano, kad skundžiamas dekretas nepažeidžia bažnyčios ir valstybės atskyrimo principo, gerbia religijos laisvę ir yra proporcingas nustatytam tikslui – apsaugoti gyvūnus nuo kančios ir skausmo, kurio galima išvengti.
- 8 byba *Kosher Poultry* ir. kt. pabrėžia, kad gyvūnų skerdimas pagal žydų religijos taisykles yra draugiškesnis gyvūnams, palyginti su įprastais skerdimo metodais. Be to, Reglamente Nr. 1099/2009 nustatyta pareigos skersti gyvūnus prieš tai juos apsvaiginus išimtimi yra siekiama, kad būtų gerbiama religijos laisvė.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

Pirmasis klausimas

- 9 2017 m. liepos 7 d. dekreto 3 straipsnyje nustatyta, kad stuburinių gyvūnų leidžiama skersti tik prieš tai jų apsvaiginus. Išimties taikomos nenugalimos jėgos, medžioklės, žvejybos ir kovos su kenkėjais atvejais. Šioje nuostatoje taip pat numatyta, kad jei gyvūnas skerdžiamas specialiais, religinėms apeigoms atlikti būtiniais metodais, apsvaiginimas neturi lemti gyvūno mirties. Kitaip tariant, 2017 m. liepos 7 d. dekretu yra draudžiamas neapsvaigintų gyvūnų skerdimas atliekant religines apeigas.
- 10 Sąjungos teisėje taip pat yra numatyta skerdimo apribojimų. Pavyzdžiui, Reglamente Nr. 1099/2009 nustatyta, kad skerdžiami gyvūnai iš principo turi būti prieš tai apsvaiginami. Šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje reglamentuojama, kad „gyvūnai žudomi tik apsvaiginus taikant I priede nurodytus metodus ir laikantis tame priede išdėstytų specialių reikalavimų dėl tų metodų“. Skersti gyvūnus prieš tai jų neapsvaiginus atliekant religines apeigas leidžiama tik išimties tvarka. Reglamento Nr. 1099/2009 4 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad gyvūnų, kuriems taikomi tam tikri skerdimo metodai, būtini religinėms apeigoms atlikti, atveju 4 straipsnio 1 dalies reikalavimai netaikomi, jeigu skerdimas atliekamas skerdykloje. Ši išimtis grindžiama Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtinta religijos laisve.
- 11 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad pagal Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktą valstybės narės turi tam tikrą diskreciją patvirtinti nacionalines skerdimo atliekant religines apeigas taisykles, kuriomis siekiama nustatyti aukštesnius žudomų gyvūnų apsaugos standartus, nei nustatyti šiam reglamente. Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad valstybės narės informuoja Komisiją apie tokias nacionalines taisykles; prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, tai buvo padaryta.
- 12 Užduodamas prejudicinį klausimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas iš esmės Teisingumo Teismo klausia, ar Reglamente Nr. 1099/2009 numatyta valstybių narių teisė nustatyti aukštesnius gyvūnų apsaugos standartus gali būti aiškinama taip, kad valstybės narės turi teisę įvesti visuotinį draudimą skersti gyvūnus jų prieš tai neapsvaiginus, kaip tai buvo padaryta Flandrijos regiono dekretu. Kaip pažymi kai kurie ieškovai, ši Reglamentą Nr. 1099/2009 būtų galima aiškinti taip, kad valstybės narės negali taikyti jo 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punkto, siekdamos apeiti šio reglamento 4 straipsnio 4 dalyje nustatytą pareigą prieš skerdžiant gyvūnus juos apsvaiginti išimti.

Antrasis klausimas

- 13 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas siekia išsiaiškinti, ar, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, minėto reglamento 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktas, aiškinamas taip, kaip nurodyta pirmajame prejudiciniame klausime, pažeidžia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnio 1 dalį, pagal kurią kiekvienas turi teisę į religijos laisvę.
- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pirmiausia pažymi, kad Reglamento Nr. 1099/2009 4 straipsnio 4 dalyje numatyta principinės pareigos prieš skerdžiant gyvūną apsvaiginti išimtis yra grindžiama Pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta religijos laisve.
- 15 Tačiau, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, valstybės narės gali nukrypti nuo minėtosios išimties. Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punkte valstybėms narėms leidžiama nukrypti nuo šio reglamento 4 straipsnio 4 dalies nuostatos siekiant padidinti gyvūnų gerovę. Jokių ribų šiuo atžvilgiu valstybėms narėms nenustatoma.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas atkreipia dėmesį į tai, kad dėl to kyla klausimas, ar Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktą galima aiškinti taip, kad valstybės narės gali patvirtinti tokias nacionalines taisykles, kaip antai ginčijamame dekrete įtvirtintos taisyklės, ir ar taip aiškinant ši norma yra suderinama su Pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta religijos laisve.

Trečiasis klausimas

- 17 Įvairūs ieškovai teigia, kad Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktą aiškinant taip, kad jis leidžia valstybėms narėms imtis tokių priemonių, kaip antai ginčijamas dekretas, šis punktas yra nesuderinamas su Pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniais garantuojamu lygybės ir diskriminacijos uždraudimo principu bei su šios chartijos 22 straipsniu garantuota religijų įvairove.
- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pabrėžia, kad Reglamente Nr. 1099/2009 numatyta tik su tam tikromis sąlygomis susieta pareigos religinėms apeigoms atlikti būtinais metodais skerdžiamus gyvūnus prieš tai apsvaiginti išimtis (Reglamento Nr. 1099/2009 4 straipsnio 4 dalis, siejama su 26 straipsnio 2 dalimi), o žudant gyvūnus medžioklės, žvejybos metu ir per kultūros ar sporto renginius ši pareiga visiškai netaikoma (Reglamento Nr. 1099/2009 1 straipsnio 3 dalis).
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas siekia išsiaiškinti, ar, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, Reglamento Nr. 1099/2009 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos c punktas, siejamas su šio reglamento 4 straipsnio

4 dalimi, pažeidžia Pagrindinių teisių chartijos 20-22 straipsnius. Kitaip tariant, jis klausia, ar reglamentas tokiu atveju sukelia nepateisinamą diskriminavimą, nes valstybės narės gali apriboti skerdimo atliekant religines apeigas išimtį, tačiau yra leidžiama žudyti gyvūnus jų prieš tai neapsvaiginus medžioklės, žvejybos metu ir per kultūros ar sporto renginius.

DARBINIS VERTINIMAS